

et baade for dem selv og Marinen uheldigt og vanffeligt Forhold. Marinen har meget svært ved at faae Løger, og de Herrer, som vi have, ville, naar vi udcommandere dem, lide et aabenbart Tab derved, hvorved man meget let reskiferer at miste dem, naar man ikke faaer Sagen forandret. Det er ganske vist en Sag, som fortjener alvorlig Overveelse, og jeg skal med stor Beredvillighed gaae ind derpaa.

Monrad: Der er, som bemærket, ikke nogen egentlig Meningsforskjel med Hensyn til Realiteten af de stillede Endringsforslag; under alle Omstændigheder er Forskjellen ikke betydelig, da vi jo med Hensyn til Exercerfregatten kun have meent, at Indøvelsen kunde skee paa samme Maade, som de foregaaende Indøvelser af Mandskabet have fundet Sted, nemlig saaledes, at den blev sat i Forbindelse med Interesser, der vedkom Øresunds Soldvæsen. Det er fuldkommen rigtigt, og ved en meget dyrefjæbt Erfaring, at man er kommen til at indsee Nødvendigheden af en saadan Indøvelse af Mandskabet. Jeg skal kun tillade mig at rette et Spørgsmaal til den ærede Marineminister med Hensyn til disse Indøvelser, nemlig, om Forholdene ere saaledes ordnede, at man virkelig kan haabe, at have det indøvede Mandskab eller dog den største Deel deraf til sin Raadighed, naar Spørgsmaalet blev om at bruge det, samt hvorledes man i den Henseende har forholdt sig i det foregaaende Aar, hvorledes man agter at forholde sig iaar, og hvilke Bestemmelser man agter at tage for Fremtiden. Hvad angaaer det under Nr. 6 stillede Endringsforslag, da have Forslagsstillerne været af den Mening, at det var en Selvfølge, at den samme Sum, som tidligere har været posteret paa Coloniernes Budget, vilde, naar den her udgif, være der at opføre, da det ikke har været Meningen at tage en eneste Skilling fra Marineministeriet; der er kun Tale om en Dmpostering. Jeg troer derfor ikke, at den ærede Minister kan stilles i nogen Forlegenhed ved det under Nr. 6 stillede Endringsforslag.

Marineministeren: Det Spørgsmaal som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har stillet til mig, gaaer ud paa, om vi kunne forstikke os at have de Folk til vor Raadighed, som ere

indøvede, naar vi virkelig skulde bruge dem; jeg kan desværre ikke besvare dette Spørgsmaal absolut bekræftende, men jeg kan sige, at vi have gjort, hvad der staaer i vor Magt, for at faae dem. Der er ifjor blevet indkaldt 100 Heelbeparne og 100 Halvbeparne; det er dem, som ere blevne indøvede. Ved Demissionen fik de en Paaategning paa deres Patent, for at de vare indøvede Constabler, og de ville altsaa, forsaavidt de ere tilstede, naar de blive indkaldte, komme igjen, og de ville nok melde sig, da der er Fordeel ved at være i den Stilling; men det kan ikke nægtes, at, da den halve Deel af denne Masse er Heelbeparne, at de da lettelig ere spredte ud over Verden, ifølge den Metier, de engang have hengivet sig til, og saaledes ikke vilde være lette at faae fat paa, hvorimod man i Krigstid tør haabe, at deres Fædrelandsfærlighed vil bringe dem tilbage. For at raade Bod herpaa, har jeg iaar, ladet 100 Halvbeparne og 100 Søvante udskrive; disse Søvante ere unge Meenestker, som kun ere i indenrigs Fart, og maaskee ikke engang dette, men kun ernære sig som Fiskere, og med Hensyn til dem er en heel Deel mere Sandsynlighed, ja endog saa Visshed for, at dem kunne vi faae fat paa, naar det skal være, men jeg kan ikke nægte, at jeg ikke er tilfredsstillet ved denne Ting endnu, og, dersom jeg skulde have den Ære i længere Tid at være i Marinens Bestyrelse, saa er det et af de Formaal, som jeg stræber efter, og altid skal stræbe efter, at faae en Organisation, hvorved vi sikkre os et fast Artilleriecorps. Min Tanke er saaledes, at det Artilleriecorps, vi have nu, skulde være Stammen, og at vi dertil skulde have et Corps paa — for at nævne et Tal, — 1000 eller 1200 Børnepligtige, som indkaldtes og indøvedes, saaledes som ved Armeen, og efter visse Aars Tjeneste derpaa fik et Certificat for, at de ikke kunde indkaldes mere, undtagen i Krigstid. Dette kan imidlertid ikke lade sig gjøre for Diebliffet, da det vil medføre en Forandring i Søværnepligtloven, og paa denne er der arbeidet og vil blive arbeidet under Justitsministeriet.

Kajser: Dersom jeg har forstaaet den ærede Marineminister rigtigt, saa har han ikke